

عنوان مقاله:

تاثیر کافئین بر اختلالات حرکتی در مدل بیماری پارکینسون در موش صحرایی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی توسعه علوم فناوریهای نوین در گیاهان دارویی، شیمی و زیست شناسی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

سیامک ریحانی راد - گروه علوم آزمایشگاهی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرند، مرند، ایران

خلاصه مقاله:

پارکینسون یک بیماری نورودژنراتیو مزمن است که در اثر آسیب اعصاب دوپامینرژیک ناحیه جسم سیاه (substantia nigra pars compacta) و استریاتوم مغز ایجاد می شود. مطالعات نشان میدهند مهار سیستم عصبی آدنوزینرژیک می تواند در بهبود برخی از علائم بیماری پارکینسون موثر واقع شود. کافئین موجود در قهوه از عوامل طبیعی مهار کننده سیستم آدنوزینرژیک می باشد. بنابراین هدف از انجام این تحقیق بررسی تاثیر کافئین بر روی اختلالات حرکتی در موش های صحرایی مبتلا به پارکینسونیسم بود. بدین منظور موش های صحرایی توسط تزریق توکسین ۶ - هیدروکسی دوپامین ($8\mu\text{g}/\text{rat}$) به ناحیه جسم سیاه مغز اختلالات حرکتی شبیه به بیماری پارکینسون را نشان دادند. جهت ارزیابی اختلالات حرکتی و تاثیر کافئین بر روی آن از تست رفتاری روتارود (rotarod test) کمک گرفته شد. نتایج نشان داد که توکسین ۶ - هیدروکسی دوپامین با ایجاد اختلالات حرکتی مانند کندگی حرکات (bradykinesia) و عدم تعادل (balance disturbance) موش های صحرایی، زمان صرف شده بر روی دستگاه روتارود را کاهش می دهد. تزریق کافئین با دوز ۳۰ میلی گرم بازای هر کیلوگرم وزن بدن بطور داخل صفاقی، زمان صرف شده بر روی روتارود را افزایش می دهد. ($P < 0.01$). بنابراین ما نشان دادیم که تجویز کافئین می تواند موجب بهبودی اختلالات حرکتی ناشی از پارکینسون شود. بنظر می رسد کاهش اختلالات حرکتی بیماری می تواند ناشی از مهار گیرنده های آدنوزینی در ناحیه جسم سیاه مغز توسط کافئین باشد.

کلمات کلیدی:

کافئین، اختلالات حرکتی، بیماری پارکینسون، موش صحرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1560382>

